

АТОМНИК АУКРАЇНИ

№23 (653) 6 червня 2013 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

УРЯД І ПРОФСПІЛКА: РОБОЧА ЗУСТРІЧ

Розвиток АЕК – поки що немає конкретних рішень, а соціальна складова виконуватиметься

4 червня в Кабінеті Міністрів України відбулася робоча зустріч Голови Професійної спілки працівників атомної енергетики та промисловості України Валерія Матова з віце-прем'єром України Юрієм Бойком. Розмова стала продовженням обговорення, ініційованого Атомпрофспілкою України 4 березня поточного року (див. «АУ» №11, 2013 рік. — Прим. ред.), можливих шляхів вирішення кризової ситуації, що склалася в атомній енергетиці та промисловості України.

Як повідомив Валерій Матов, віце-прем'єр «володіє інформацією, бачить проблеми в атомній галузі та необхідність їх вирішення, не бачить — можливостей». Як відомо, унаслідок заниженого тарифу на електроенергію, що виробляє ДП НАЕК «Енергоатом», атомна енергетика практично в Україні не розвивається. У тарифі не передбачено коштів на продовження роботи енергоблоків, а вони один за одним відпрацьовують свій ресурс. Свою виробничу діяльність НАЕК фактично здійснює за рахунок кредитів.

Юрій Бойко погодився з невідповідністю тарифної політики, однак, на його думку, ситуація змінюватиметься не буде, принаймні до осені. Він зазначив: «Уряд поки що усталену схему ламати не буде». Забагато проблем, особливо у вугільній галузі, де колективи без роботи тижнями. Основна причина — незатребуваність електроенергії у повному її обсязі, оскільки промисловість ледь жевріє. В атомній енергетиці, через ці ж причини, сумарно щомісяця два енергоблоки перебувають у простой, тобто у вимушеному ремонті. «Є більш провальні галузі, і їх, найперше, треба підтримувати», — вважає Юрій Бойко.

Необхідні для НАЕК «Енергоатом» кошти і надалі залучатимуться за рахунок кредитів, сказав віце-прем'єр.

Стосовно соціальних питань, Юрій Бойко повідомив, що тут профспілкові вимоги буде повною мірою задоволено. Дано доручення відшукати кошти на виконання соціальних програм, насамперед, для оздоровлення працівників, адже триває оздоровчий сезон.

Особливо складно з виконанням «соціалки» на ДП «СхідГЗК» гірничо-збагачувальний комбінат». Зокрема, через те, що торік НАЕК заборгувала комбінату 81 млн. грн. за довгостроковим контрактом на закупівлю у підприємства уранового концентрату (на сьогодні борг становить близько 60 млн. грн.). Це, у свою чергу, спричинило борги за профспілковими відрахуваннями, оздоровчими путівками тощо.

Питання виробничих взаємовідносин між Компанією та комбінатом — укладання щорічних контрактів на придбання НАЕК «Енергоатом» уранової продукції «СхідГЗК»

— також стали темою обговорення з віце-прем'єром. Перед комбінатом поставлено завдання нарощування випуску продукції, і воно виконується. Однак є проблема з фінансуванням цих обсягів. Юрій Бойко пообіцяв, що весь урановий концентрат за цього річного контрактом буде викуплено у ДП «СхідГЗК». «Буде відшукано резерви. За якою схемою, чи напряму НАЕК «Енергоатом» — «СхідГЗК», чи буде у цьому брати участь Росія, це вже наше питання, і ми будемо його відпрацьовувати», — зазначив віце-прем'єр.

Третій блок питань, що обговорювалися на зустрічі, стосувався урядової позиції щодо призначення керівника ДП НАЕК «Енергоатом». Як відомо, Віссаріон Кім уже тривалий час перебуває у статусі виконувача обов'язків. Це також позначається на загальному мікрокліматі у колективах і стабільності роботи Компанії. Цього місяця завершується і контракт, укладений з генеральним директором ДП «СхідГЗК» Олександром Сорокіним. Віце-прем'єр повідомив, що буде враховано позицію Атомпрофспілки і трудових колективів, які підтримують ці кандидатури. Однак за умови усіх розрахунків і виконання ними зобов'язань, у тому числі за згаданими урядовими дорученнями.

Обговорювалася ситуація на дніпродзержинському проммайданчику, де тривалий час не відбувається жодного позитивного зрушення, накопичуються борги і соціальне напруження у колективах. Зокрема, щодо ДНВП «Цирконій», повідомив Юрій Бойко, уряд доцільності у розвитку цього підприємства не бачить.

Цікавився віце-прем'єр взаємовідносинами профспілок з профільним міністерством. На жаль, Міністерство енергетики та вугільної промисловості, як уже неодноразово зазначалося, соціальний партнер Атомпрофспілки формальний, а не реальний. Хоча домовленості соціальної співпраці існують, у тому числі колегіальні (Голова Атомпрофспілки входить до складу Колегії міністерства від Громадської ради).

Зустріч Голови Атомпрофспілки з віце-прем'єром міністром надихнула керівника Міненерговугілля на проведення довгоочікуваного обговорення з представниками Атомпрофспілки проблем атомно-енергетичного комплексу. Міністерство вийшло з ініціативою проведення робочої зустрічі у період з 10 по 17 червня. Поки що визначається її формат. Передбачається, що головуватиме на ній міністр, участь братимуть директори підприємств галузі. Валерій Матов повідомив, що з боку профспілок будуть профспілкові представники НАЕК «Енергоатом», «СхідГЗК», підприємств дніпродзержинського майданчика і, звичайно, Атомпрофспілки.

АТОМПРОФСПІЛКА УКРАЇНИ НА СТОРОЖІ СОЦІАЛЬНОЇ СПРАВЕДЛИВОСТІ

Чиновникам належить відзнака, а працівникам — «велика дяка»?

Спочатку «було Слово»... тобто Указ Президента України (від 20.08.2012 року № 483/2012), яким було затверджено Положення про відомчі заохочувальні відзнаки та визначено, хто може бути представленим до відомчої нагороди. Відповідно до згаданого Указу, Міністерство енергетики та вугільної промисловості України видало свій наказ, який повторював зміст президентського документа. А саме, що нагрудним знаком можуть нагороджуватися лише працівники міністерств та інших центральних органів виконавчої влади, а також «подякою, грамотою та почесною грамотою — працівники міністерств, інших центральних органів виконавчої влади...» («Про затвердження Положення про відомчі заохочувальні відзнаки Міністерства енергетики та вугільної промисловості України» від 20.02.2013 року №67).

Тобто нагрудними знаками можуть бути удостоєні лише чиновники Міненерговугілля, з яких багато хто відомчі підприємства й на очі не бачив. Натомість працівники, які безпосередньо трудяться на підприємствах галузі, виробляють електроенергію, добувають уран та вугілля в шахтах, а ще — забезпечують енергетичну незалежність та безпеку нашої держави, для цих категорій трудивників такої честі — зась.

Підхід до розробки Положення про відомчі заохочувальні відзнаки (готувало документ Міністерство соціальної політики України), м'яко кажучи, здивував Атомпрофспілку України. А прямо мовити — обурило.

«Вважаємо, що це кричуща несправедливість стосовно людини праці та просимо внести відповідні зміни до Указу Президента», — з таким листом за дорученням трудових колективів звернувся Голова Атомпрофспілки України Валерій Матов до Президента України Януковича В.Ф., та у профільне міністерство.

Від Міненерговугілля 16.05.2013 року надійшла відповідь. Заступник міністра Сергій Чех у ній зазначив, що міністерський наказ було прийнято відповідно до Указу Президента України. «Оскільки вимоги вищезазначеного Положення не можуть суперечити Указу Президента України».

Сергій Чех також повідомив, що «на виконання

Фото Миколи ВАРЧИНОГО

50.1—12 щодо удосконалення порядку встановлення і використання відомчих заохочувальних відзнак, відповідно до Указу Президента України від 30.05.2012 року №365 «Про відомчі заохочувальні відзнаки» Міненерговугілля України листом від 14.09.2012 року надіслало свої пропозиції Міністерству соціальної політики України як основному виконавцеві цього доручення. Однак досі зазначених змін до Указу Президента України не внесено.

Можливо, це помилка розробника Положення — Міністерства соціальної політики, а не позиції, — коментує Надія Кручинська, завідувачка відділу колективно-договірної та пра-

вової роботи Атомпрофспілки. — Однак, очевидно, що це неприпустимо. Відзнаками, насамперед, мають нагороджуватися працівники галузі за певний внесок у її розвиток і заохочуватися таким чином до ефективнішої праці. Натомість Положення передбачає відзнаки лише для чиновників Міненерговугілля, які внесок у паливно-енергетичний комплекс роблять опосередковано.

З метою відновлення справедливості Атомпрофспілка України звернулася до Прем'єр-міністра України Азарова М.Я. та міністра соціальної політики України Королевської Н.Ю. з проханням ініціювати внесення змін до Указу Президента України від

20.08.2012 року №483/2012 «Про відомчі заохочувальні відзнаки» та врахувати пропозиції Міненерговугілля та Атомпрофспілки стосовно нагородження відомчими відзнаками працівників підприємств, установ, організацій, що належать до сфери управління Міненерговугілля.

Нам головне, що Міністерство енергетики та вугільної промисловості з Атомпрофспілкою у цьому питанні рухаються в одному напрямі, тобто Атомпрофспілка з Міненерговугілля має щодо необхідності нагородження «звичайного трударя» спільну позицію.

На знімках: ремонтні роботи у турбінному цеху № 1 Хмельницької АЕС

ЮЖНО-УКРАЇНЬКА АЕС: ДОГОВІР ПРО СОЦІАЛЬНЕ ПАРТНЕРСТВО В ДІІ

«Сердечна» робота атомників

Наприкінці травня укладено перший договір на придбання путівок в рамках Угоди про соціальне партнерство між відокремленим підрозділом «Южно-Українська АЕС», профспілковим комітетом ВП ЮУАЕС та Миколаївською обласною державною адміністрацією. Завдяки колективу енергокомплексу на Південному Бузі 157 дітей із сімей колишніх ліквідаторів аварії на Чорнобильській АЕС, які нині проживають у різних куточках Миколаївщини, матимуть змогу відпочити та поправити своє здоров'я в дитячому оздоровчому комплексі санаторного типу (ДОКСТ) «Очаків».

Перший перерахований транс становить 120 тис. грн. Уже 9 червня на Чорноморське узбережжя вирушають 38 хлопчиків та дівчаток. Протягом трьох тижнів до їхніх послуг будуть море, сонце, спортивні ігри та веселі розваги. Стараннями енергетиків у наступні два заїзди в дитячому санаторії відпочинуть ще 86 та 33 дитини.

Символічно, що угоду з дитячим оздоровчим комплексом укладено напередодні 1 червня — Дня захисту дітей. Атомники добре розуміють, що, допомагаючи підростаючому поколінню, вони готують собі гідну зміну. «Ми повною

мірою усвідомлюємо ту соціальну відповідальність, яку покладено на наш колектив. Такі угоди — то не данина моді, а щоденна робота колективу відокремленого підрозділу «Южно-Українська АЕС» з підростаючим поколінням ВП ЮУАЕС Валерій Кичак.

Турбота про дітей, допомога в їх розвитку та розкритті власних талантів давно стали традиційними для колективу атомників. Більше двох десятиліть вони опікуються вихованцями Рацинської школи-інтернату, що в сусідньому Вознесенському районі. Декілька років тому енергетики взяли шефство над Центром соціально-психологічної реабілітації дітей у Южноукраїнську. Путівки на літній відпочинок, організація поїздок і екскурсій, ремонт приміщень і аварійних комунікацій — так працівники атомної станції виявляють свою турботу про дітей з нелегкою долею, які потрапили в скрутні життєві обставини. До речі, цього літа за рахунок Южноукраїнської об'єднаної організації профспілки, зазначає її голова Володимир Лещотний, у вже згаданому дитячому санаторії «Очаків» відпочинуть десятеро хлопчиків та дівчаток з міського соціального центру.

ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЯ — СТРАТЕГІЧНИЙ
РЕСУРС ДЕРЖАВИРозвиток енергетичної
галузі України

Наприкінці травня на таку тему у Кабінеті Міністрів України відбулася відеоконференція за участю заступника міністра енергетики та вугільної промисловості України Сергія Чеха та представників Міненергуюгилля.

Тему обрано не випадково, повідомляє урядовий портал, адже усі добре усвідомлюють ту ключову роль, яку відіграє паливно-енергетичний комплекс. Цей комплекс забезпечує життєздатність усіх галузей національного господарства, торкається життя кожної людини. Енергозбережність економіки та її енергоефективність нині стали одними з головних показників рівня розвитку країн, стану їх добробуту і безпеки. З огляду на глобальні енергетичні процеси Україна має унікальне геополітичне та географічне положення. Має достатні запаси вугілля та складових ядерного палива, розвинену інфраструктуру енергетики і високопрофесійний науковий і кадровий потенціал. Разом з тим Україна лише частково забезпечена власними паливно-енергетичними ресурсами, їх імпорту здійснюється практично з одного джерела. При цьому економіка країни переобтяжена енергомістким промислово-аграрним виробництвом і енерговитратним житлово-комунальним сектором.

«Тому кардинальне зменшення енергоемності ВВП у поєднанні зі зміною структури споживання власних та імпортованих енергетичних ресурсів є наріжним каменем стратегічного розвитку України», — зазначив заступник міністра. Він також додав, що пріоритети розвитку паливно-енергетичного комплексу України визначає Енергетична стратегія України на період до 2030 року, яка сьогодні переглянута та оновлена.

Згідно з проектом оновленої Енергетичної стратегії, пріоритетними є такі напрями:

забезпечення у необхідних обсягах надійного та якісного постачання економіки та населення країни енергетичними ресурсами; створення передумов для істотного зменшення енергоемності економіки за рахунок впровадження нових технологій, прогресивних стандартів, розвитку ринкових механізмів стимулювання енергозбереження;

збільшення видобутку та виробництва власних енергоресурсів з урахуванням економіки видобування, а також збільшення обсягів енергії та енергопродуктів, видобутих із нетрадиційних і

відновлюваних джерел енергії;

диверсифікація зовнішніх джерел поставок енергетичних продуктів; досягнення збалансованої цінової політики відносно енергетичних продуктів, яка повинна забезпечити покриття видатків на їх виробництво й доставку до кінцевого споживача;

поступова лібералізація та розвиток конкурентних відносин на ринку енергоресурсів;

створення умов для залучення до ПЕК приватних інвестицій і нових технологій.

В електроенергетиці передбачено збереження цілісності Об'єднаної енергетичної системи України та її синхронізація з Європейською мережею системних операторів передачі електроенергії ENTSO-E, а також збалансування виробництва та споживання палива та електричної енергії. Щодо теплової енергетики, здійснення реконструкції наявних генеруючих потужностей ТЕС і ТЕЦ із метою подовження терміну служби устаткування на 15—20 років, зниження питомих витрат палива.

З метою посилення енергетичної безпеки Криму здійснюється підготовка до реалізації проекту будівництва парогазової електростанції у м. Шолкіне 750—800 МВт із застосуванням сучасних парогазових технологій.

Крім того, Чех С.М. наголосив, що роль гідроенергетики також дуже велика. Електроенергія, що виробляється на ГЕС, найдешевша і має найбільший попит, особливо враховуючи її високоманеврові можливості. Для збільшення маневрових і регулюючих потужностей та створення сприятливих умов для інтеграції Об'єднаної енергетичної системи України з Європейською енергосистемою необхідним є завершення будівництва першої черги Дністровської ГАЕС у складі трьох гідроагрегатів та Ташлицької ГАЕС.

Учасники відеоконференції також обговорили використання магістральних та розподільчих мереж, продовження строку експлуатації діючих енергоблоків атомних електростанцій, підвищення рівня їх безпеки, будівництво нових енергоблоків атомних електростанцій тощо.

Під час відеоконференції фахівці Міністерства енергетики та вугільної промисловості відповіли на запитання з регіонів та висловили переконання у необхідності регулярно проводити такі заходи.

Вітчизняним АЕС бракує грошей на ремонти

Низький рівень оплати за електроенергію може призвести до зриву ремонтних робіт на підприємствах електроенергетичної галузі.

Таку думку висловив голова Профспілки працівників енергетики та електротехнічної промисловості України Сергій Шишов, коментуючи поточну ситуацію з неплатежами на енергоринку.

«Загальна ситуація така: грошей не вистачає ні на ремонтні роботи, ні на модернізацію блоків», — зазначив він.

За словами Шишова, на сьогодні борг водоканалів за електроенергію становить 3,3 млрд. грн., вугледобувних підприємств — 4,3 млрд. грн.

Також Шишов зазначив, що борги водоканалів нако-

пичуються через те, що діючі тарифи на воду майже вдвічі нижчі від їх економічно обґрунтованого рівня. Згідно з українським законодавством, держава зобов'язана покривати підприємствам з водопостачання різницю в тарифах. У спеціальному фонді держбюджету-2013 на дотації водоканалам передбачено 3,5 млрд. грн., проте вони не виділяються у зв'язку з відсутністю реальних джерел наповнення спецфонду.

«Чи зобов'язаний уряд компенсувати різницю в тарифах? Так, він зобов'язаний, тому що «господар» у державі — це Кабінет Міністрів. Тому Верховна Рада повинна ухвалити відповідний закон, якщо тарифи на воду не підвищуються», — наголосив Шишов.

ПОЗИЦІЯ ПРОФСПІЛОК

Упровадження пені не на часі

У Будинку профспілок України відбулося обговорення проекту закону «Про внесення зміни до статті 32 Закону України «Про житлово-комунальні послуги» (щодо нарахування пені за несвоєчасне внесення плати за житлово-комунальні послуги). У дискусії, проведеної з метою узгодження профспілкової позиції з цього соціально-значущого питання, взяли участь фахівці апарату ФПУ, керівники всеукраїнських профспілок. Участь в обговоренні взяв заступник Голови Атомпрофспілки України Василь Струк.

Проектом пропонується встановити, аби у разі несвоєчасного внесення плати за житлово-комунальні послуги споживач сплачував пеню у розмірі 0,1 відсотка суми простроченого платежу, яка нараховується за кожний день прострочення, але не більш як 100 відсотків суми боргу. Нарахування пені розпочинатиметься від дня, що настає за останнім днем граничного строку внесення плати за житлово-комунальні послуги. Нарахування та стягнення пені здійснюватиметься виконавцем або виробником послуги. Законопроект також передбачається, що порядок нарахування та стягнення пені затверджуватиметься центральними органами виконавчої влади, що формують та забезпечують реалізацію державної політики у сфері житлово-комунального господарства та енергетики.

Відповідно до положень Закону України «Про внесення зміни до статті 2 Закону України «Про тимчасову заборону стягнення з громадян України пені за несвоє-

часне внесення плати за житлово-комунальні послуги» з 1 січня 2011 року за несвоєчасне внесення плати за житлово-комунальні послуги (включаючи також газ і електричну енергію) має нараховуватися та стягуватися пеня. Однак не визначено розміру такої пені та умов її нарахування і стягнення.

Учасники профспілкового круглого столу дійшли спільного висновку: введення пені завчасне без проведення комплексу заходів. Перед прийняттям такої норми необхідне впровадження низки стимулів для населення з метою своєчасної та у повному обсязі оплати послуг, а також ухвалення закону про впровадження економічних санкцій до підприємств, де не виплачується зарплата.

Учасники круглого столу передадуть свої висновки із зазначеної проблеми на розгляд СПО репрезентативних всеукраїнських об'єднань профспілок з метою напрацювання узгодженої профспілкової позиції та передачі її до органів виконавчої влади.

ЛЮДИНА І РИНОК ПРАЦІ

ПОБОРОТИ НЕДОВІРУ ДО ЦЕНТРІВ ЗАЙНЯТОСТІ

Зокрема, буде запроваджено показник кількості працевлаштованих з числа найменш конкурентних громадян. Йдеться, насамперед, про молодь, 17% якої — безробітні (більш як 40% молодих людей після закінчення університету або технікуму не можуть знайти роботу за спеціальністю), людей, старших 45 років, а також інвалідів. Про це заявила міністр соціальної політики України Наталія Королевська на нещодавній нараді Державної служби зайнятості.

За словами Наталії Королевської, повідомляє сайт Мінсоцполітики, у центрах зайнятості має бути зареєстровано реальну кількість вакансій. «Роботодавці приховують вакансії та не подають інформацію про них до центрів зайнятості, а це — перший крок до тінізації ринку праці. Потрібно змінити систему надання інформації, можливо, навіть ввести систему штрафів для роботодавців, якщо вони одразу ж не реєструють вакансію після того, як звільнилася посада».

Ще одна проблема: звільнення людей за власним бажанням. «На «Арселор Міттал» пропонують до 400 тис. гривень за те, щоб була написана заява на звільнення за власним бажанням. Після цього посаду просто ліквідують, фактично знищуючи фонд робочих місць. Ми виступаємо з ініціативою заборонити ліквідацію посади або робочого місця у разі, якщо написана заява на звільнення за власним бажанням. Найголовніше зараз — зберегти наявну кількість робочих місць в Україні. Завдяки Закону «Про зайнятості» ми отримали колосальні можливості зі стимулювання роботодавця, а для громадян — отримати нову професію.

Довідково. Як повідомлялося прес-центром Атомпрофспілки, першого січня 2013 року набрав чинності Закон України «Про зайнятості населення», ухвалений Верховною Радою України 5 липня 2012 року. У зв'язку із прийняттям цього Закону втратив чинність не лише

ОХОРОНА ПРАЦІ: НОВЕ У ЗАКОНОДАВСТВІ

Защитить человека на работе

Президент України Віктор Янукович підписав Закон «Об утверждении Общегосударственной социальной программы улучшения состояния безопасности, гигиены труда и производственной среды на 2014—2018 годы».

Законодательный акт предусматривает создание организационно-правовых условий для комплексного решения задач по охране труда, повышению эффективности мер профилактики производственного травматизма и профессиональных заболеваний, реализации государственной политики в этой сфере на всех уровнях исполнительной власти с использованием механизмов социального диалога.

Программа разработана как стратегический среднесрочный общегосударственный документ, основывающийся на принципах оценивания опасных и вредных производственных факторов и рисков, а также управления ими. Программа предназначена для активной помощи в введении мер и средств профилактики на рабочих местах при участии сторон социального диалога. Авторы рассчитывают, что при условии успешной реализации программы в отечественной промышленности удастся сформировать современ-

ную безопасную и здоровую производственную среду, минимизировать риски производственного травматизма, профессиональных заболеваний и аварий на производстве. Кроме того, планируется снизить к 2018 году коэффициенты частоты производственного травматизма и частоты производственного травматизма со смертельным исходом до 0,6 и 0,033 соответственно. Кстати, по расчетам составитель документа, за пять лет снижение этих коэффициентов может сохранить жизни почти тысяче работающих украинцев. Также планируется обеспечить сокращение социальных и экономических потерь от негативных последствий на производстве.

Согласно прогнозам разработчиков, объем финансирования программы составит 221,88 млн. гривен, в том числе из госбюджета — 101,16 млн. гривен и за счет Фонда социального страхования от несчастных случаев на производстве и профессиональных заболеваний — 120,32 млн. гривен.

Закон України «Про зайнятості населення», ухвалений у 1991 році, а й Закон України «Про забезпечення молоді, яка отримала вищу або професійно-технічну освіту, першим робочим місцем з наданням дотації роботодавцям». У цілому новий Закон регулює значно ширше коло відносин, пов'язаних із зайнятістю населення, ніж Закон України «Про зайнятості населення», ухвалений у 1991 році. Новоприйнятий Закон передбачає запровадження заходів, що сприяють працевлаштуванню населення. Та вирішенню трьох основних проблем: стимулювання роботодавців до створення робочих місць, працевлаштування молоді та людей старшого віку, яким складно конкурувати на ринку праці.

Закон «Про зайнятості населення» для різних категорій передбачає і нові можливості. Зокрема, за кожну працевлаштовану молодшу особу (які впершеймаються на роботу) роботодавця протягом року надаватиметься щомісячна компенсація у розмірі фактичних витрат на сплату єдиного внеску. Така компенсація надаватиметься за умови збереження роботодавцем молоді особи на роботі упродовж двох років.

Громадяни віком від 45 років, які мають страховий стаж не менше 15 років, матимуть право на одержання безкоштовного ваучера для оплати прискороного навчання новій професії або підвищення кваліфікації. Вар-

тість такого ваучера встановлюється у межах вартості навчання, але не вище за 10 прожиткових мінімумів для працездатних осіб. Особа може самостійно обирати професію чи спеціальність та навчальний заклад, в якому вона бажає здійснювати навчання. Цього року за рахунок коштів Фонду соціального страхування на випадок безробіття буде видано 20 тис. ваучерів.

Сьогодні 41% від усіх працюючих в Україні мають вік понад 45 років. Понад 150 тисяч людей такого віку перебувають на обліку у службі зайнятості і потребують професійного навчання.

Для працевлаштування особи з інвалідністю законом про зайнятості передбачено механізм компенсації роботодавцю єдиного внеску. Така виплата здійснюється упродовж року, при цьому роботодавець не має права звільнити особу за своєю ініціативою протягом двох років.

А ще новий закон про зайнятості передбачає механізм стимулювання створення нових високооплачуваних робочих місць роботодавцями. Це — компенсація роботодавцю 50% соціального внеску у разі створення робочого місця із зарплатою не нижче трьох мінімальних (3441 грн.). У 2013 році завдяки цій нормі буде створено понад 70 тис. нових робочих місць.

Сьогодні вакансії центрів зайнятості із зарплатою вище середньої по країні — це лише 4% усіх вакансій.

НОВИНИ ЕНЕРГОАТОМА

Нарада з обміну досвідом у сфері розв'язання соціальних проблем і кадрових питань на АЕС України та Росії проходила на майданчику Рівненської АЕС 27—28 травня. Вона проводилася у рамках співпраці ВАТ «Концерн Росенергоатом» та ДП НАЕК «Енергоатом». У нараді брали участь заступники директорів російських і українських атомних станцій, які відповідають за роботу з персоналом та соціальний розвиток.

Під час наради розглядали питання житлового забезпечення працівників атомних станцій, професійного добору, оздоровлення працівників та їхніх дітей, медичного обслуговування та страхування персоналу, взаємодії з

освітніми установами з метою забезпечення комплектування АЕС кваліфікованим персоналом.

Виконавчий директор ДП НАЕК «Енергоатом» з кадрів, праці та соціальних питань Тетяна Алексеева підкреслила, що атомна енергетика не має кордонів, і соціальні питання, які доводиться вирішувати керівникам підприємств галузі в Україні і Росії, дуже схожі. Важливо знайти конструктивний підхід, враховуючи напрацьований власний досвід та практику колег.

Атомним станціям як містоутворюючим підприємствам доводиться утримувати об'єкти соціальної сфери у містах-супутниках АЕС. Така політика викликана необхідністю організації

дозвілля атомників та членів їхніх сімей, жителів містечок.

Як зауважив генеральний директор Рівненської АЕС Павло Павлишин, сьогодні на балансі станції перебувають готель «Вараш», Палац культури, санаторій-профілакторій, спортивні споруди, а також професійно-технічне училище, яке готує робітничі кадри для АЕС. «Місцеві випускники дозволяють уникнути дефіциту зварників, слюсарів, ремонтників, що виникає при виході на пенсію працівників робітничих спеціальностей», — сказав П.Павлишин.

З метою обміну досвідом учасники наради відвідали об'єкти соціальної інфраструктури РАЕС та інформаційний центр «Полісся».

6 ЧЕРВНЯ — ДЕНЬ ЖУРНАЛІСТА

СПАСИБІ ЗА ТЕ, ЩО ВИ У НАС Є!

Ці слова сьогодні, у День журналіста, хочеться сказати усім нашим друзям — колегам, позаштатним авторам, багатьом дописувачам, які уже понад 10 років допомагають невеличкому колективу «Атомника України» робити газету змістовною, інформаційно насиченою, цікавою.

Щороку газета проводить конкурс на краще висвітлення в «Атомнику України» роботи профспілкових організацій. Конкурсна комісія ЦК Атомпрофспілки у січні, напередодні чергової річниці створення Професійної спілки працівників атомної енергетики та промисловості України, підбиває підсумки творчих робіт. За 2012 рік переможцями у конкурсі визнано провідного експерта з регулювання соціально-трудова відносин Чорнобильської об'єднаної організації профспілки Геннадія Михайлюка, редактора газети «Трудова слава» ДП СхідГЗК Олену Кубареву (Боровкову), головного редактора газети «Енергія» ВП «Запорізька АЕС» Ірину Емельяненко, а також голову первинної профспілкової організації ДНВП «Цирконій» Василя Кісільова. Тож знайомимо читачів з нашими найактивнішими авторами і дописувачами, а також колективами, які вони очолюють.

Наша людина у зоні відчуження

Одна із наших колег, побувавши у відрядженні у зоні відчуження і познайомившись з Геннадієм Михайлюком, на своєму сайті у соціальній мережі написала: «Яка розумна, ерудована і цікава людина!». Вважаємо, «Атомнику України» просто поталанило, що одним із його активних дописувачів, особливо останнім часом, є Геннадій Олександрович, який змістовно та оперативно висвітлює на сторінках газети проблеми, з якими стикається Чорнобильська об'єднана організація профспілки, розповідає про життя колективів зони відчуження, побут, захоплення та дозволя працюючих.

Геннадій Михайлюк із тих, хто має чіткі життєві орієнтири, власну точку зору, він уміє її відстоювати і за допомогою друкованого слова також.

Наш розум, честь і совість

Коли телефонуємо Василю Гнатовичу Кісільову, щоб отримати чергову порцію інформації з багатостраждального «Цирконію», то неодмінно чуємо його бадьоре: «Вітаю найдемократичнішу і найулюбленішу газету «Атомник України»! Не кожному голові профспілкової організації Бог дав талант висловлювати на папері свої думки, сміливо писати про наболіле. Та ще, бува, й у віршах! Ось хоча б ці рядки, недавно опубліковані в «АУ»: «62 роки я прожив. П'ятьох директорів я пережив. Шостий вже тягар несе. Чи «Цирконій» він спасе?» Щоб урятувати рідне підприємство, голова первинної профспілкової організації державного підприємства намагається достукатися до владних структур. І з допомогою газети — також. Стукає го-

лосно, але не чуєть його... Та Василь Гнатович не з тих, що сидітимуть склавши руки, бо він людина честі і совісті, він до кінця обстоюватиме інтереси членів профспілки. Виженуть у двері — залізе у вікно. Побільше б таких небайдужих людей!

Грамотний у роботі, швидкий на підйом

Скільки існує «Атомник України», стільки ж часу співпрацює з ним досвідчений профспілковий журналіст, один з найактивніших позаштатних авторів — Петро Швець. Молодий душею (хоча й переступив давньенько 60-річний поріг), швидкий на підйом, активний і мобільний, грамотний і оперативний у роботі — таким ми знаємо Петра Васильовича усі ці роки і пишаємося творчою співпрацею і щирою дружбою з ним. А ще у нього — неперевершене почуття гумору, тому із задоволенням чекаємо на його «гостини» до редакції, щоб «зарядитися» черговою порцією оптимізму і гарного настрою!

Ірина Емельяненко, головний редактор газети «Енергія»

Лариса Березняк (Левіцька), кореспондент газети «Енергія»

Оксана Загуста, выпускающий редактор газети «Енергія»

Николай Кулагин, фотокореспондент газети «Енергія»

Ни дня без строчки

С талантливым журналистом, главным редактором «Энергии», обаятельной, отзывчивой нашей коллегой Ириной Емельяненко всегда приятно

общаться. Как, впрочем, и со всеми членами ее дружного коллектива, которых регулярно видят работники Запорожской атомной электростанции

в своих подразделениях — они берут интервью, пишут репортажи с мест событий и вообще бывают везде, где происходит что-то значительное и важное. Их материалы отличаются актуальностью тем, разнообразием жанров, насыщенностью фактами.

ЛЕТОПИСЦЫ «ВостГОКа»

Существует много профессий, представители которых обычно трудятся в редакции газеты. Это главный редактор, ответственный секретарь, выпускающий редактор, корреспондент, дизайнер, рекламный агент, оператор компьютерного набора, корректор, заведующий отделом, курьер и др. Что касается редакции «Трудовой славы», отметившей недавно свой 50-летний юбилей, то на сегодняшний день обязанности всех вышеуказанных специалистов выполняют три сотрудника, которые распределяют между собой все задачи по выпуску газеты таким образом, чтобы сделать каждый еженедельный номер как можно более информативным и читабельным.

Антонина Вареник — корифей газеты, работа которой вот уже 35-й год подвряд связана с выпуском «Трудовой славы». В 1979 году она пришла в типографию ВостГОКа ученицей наборщика-верстальщика и за короткое время, благодаря природному усердию, дисциплинированности и щепетильности, стала настоящим специалистом своего дела. Поэтому в 1993 году ее пригласили в штат сотрудников «ТС», где она и работает успешно в течение 20 лет.

Менялись времена, появлялись новые технологии — и наша Антонина Викторовна никогда не оставалась в стороне от профессионального развития, всегда шагала в ногу со временем. Печатная машинка — запросто! Компьютер — ничего, освоим! Интернет, электронная почта — и это по плечу! Являясь настоящим профессионалом в области полиграфии, Антонина Викторовна выполняет очень много творческих задач, которые выходят далеко за пределы ее должности, которая скромно именуется «оператор компьютерного набора». Кроме непосредственного набора текста, она занимается подбором иллюстраций к материалам, ведет рубрики «Рецепт от Антонины», «Фраза», «Хозяйка на заметку», «Полезные советы» и др., часто делаясь своим житейским опытом с читателями.

Нет равных Антонине Викторовне и в вопросах оформления газеты, макетирования страниц. Ведь самый интересный репортаж может быть испорчен, если его неумело подать на газетной полосе, не подобрать нужный шрифт, не использовать ряд полиграфических секретов. Безусловно, читатель может и не знать все эти тонкости, но при этом порой одни материалы читаются легко и с интересом, а другие остаются без должного внимания. А уж сколько верстальщиков газеты прошли «школу» Антонины Викторовны. Казалось бы, это совсем не ее дело: прибегать в типографию, где верстается и печатается газета, чтобы часами просиживать

возле молодых специалистов по верстке, делаясь с ними мудрыми советами, обучая основам полиграфии. Но ради того, чтобы сделать газету как можно лучше, красивее, интереснее, Антонина Викторовна вкладывает в наше общее дело всю свою душу.

Татьяна Корсуновская является сотрудником редакции восьмой год. Ей можно смело доверить любое самое сложное задание и быть уверенным — выполнит качественно и в срок. Прежде, чем читатель увидит статью на газетной полосе, первоначально у журналиста рождается идея о создании того или иного материала. Потом собирается необходимая информация, берутся интервью, комментарии,

дополнительные данные, продумывается концепция подачи материала и... начинаются муки творчества: как лучше сформулировать мысль, как подобрать наиболее меткие слова, интересный заголовок. Все это занимает немало времени. А тут звонят читатели, приходят посетители (зачастую это люди пожилого возраста, которые требуют особого внимания), каждому приходится уделить время, дать подробные ответы на интересующие вопросы. Часто приходится жертвовать и обеденным перерывом, и личным временем: материалы должны быть сданы в срок, а Татьяна — человек пунктуальный и исполнительный. Зато как приятно потом слышать читательские отклики: «Большое вам

спасибо! Мы с таким интересом прочитали статью!». Татьяна Корсуновская — журналист-универсал, который пишет на разные темы в разных жанрах, может сделать фоторепортаж, подготовить материалы о комбинате для размещения в других СМИ, высказать интересные идеи по верстке газеты.

С апреля 2009 года в должности редактора «ТС» работает Елена Кубарева (Боровкова). В га-

зету она пришла уже состоявшимся журналистом, имея за плечами опыт работы в таких печатных СМИ, как газеты «Событие» и «Жовтоводські вісті». С ее появлением в творческом коллективе редакции «революция» в газете не произошло: «ТС» сохранила свой стиль, сформированный предыдущими поколениями трудославцев, однако легкий ветерок перемен все же коснулся газетных полос. Появились новые рубрики, новые подходы в подаче материала читателю.

Елена Викторовна умело работает с печатным словом. Редактирование текста лишь на первый взгляд кажется делом не из сложных. А это, прежде всего, работа творческая и довольно трудоемкая. Ей часто приходится править неудачный текст и делать его легким для чтения, предварительно разбив на части и подобрав «заманивающие» читателя заголовки. В журналистских кругах бытует мнение, что проще написать пару собственных текстов, чем испортить чужой. Кроме того, редактор проверяет все фактические данные, используемые в газетных материалах. Таковы требования закона. И, конечно же, пишет собственные материалы, которые вызывают читательский интерес.

Елена Кубарева человек с неумолимой жизненной энергией. Она все время

куда-то стремится, что-то решает. Ее можно сравнить с «неотложной помощью», которая всегда спешит на помощь всем, кто в ней нуждается. Ни одна просьба окружающих ее людей, да и читателей тоже, не остается без внимания. Проявление интереса и участия к проблемам других людей и есть основа успешной работы редактора любого СМИ.

Кроме своей непосредственной работы, сотрудники редакции «ТС» успешно справляются с любыми заданиями, которые им поручает руководство предприятия. Колоссальная работа была проделана по созданию книги «ВостГОК. История и современность в фотодокументах», посвященной 60-летию комбината. На плечи сотрудников редакции легла задача по сбору исторических фотоснимков, написанию отдельных глав и редактированию текста книги, макетированию страниц. Приходилось неоднократно выезжать в издательство (г. Днепропетровск), чтобы там, на месте, производить корректировку сверстанного текста.

Материалы, подготовленные журналистами «ТС», регулярно размещаются на сайте предприятия, в газете «Атомник Украины», областских СМИ. И, что немаловажно, любая задача, поставленная перед редакцией, какой бы сложной она ни была, всегда выполняется.

Хочется выразить благодарность внештатным корреспондентам. В первую очередь Сергею Полуляху, начальнику отдела по связям с общественностью и СМИ Ингульской шахты, он оперативно готовит материалы о работе всех трех шахт комбината, а также всем представителям подразделений, которые присылают нам свои статьи. Долгие годы журналистские материалы иллюстрируются фотографиями Михаила Степаняна, продолжившего дело своего отца Якова Михайловича, и других фотографов.

6 ЧЕРВНЯ — ДЕНЬ ЖУРНАЛІСТА

КОЛЕКЦІОНЕР РЕАЛІЗОВАНИХ ІДЕЙ

Так уже склалося, що журналістів найчастіше цікавлять неординарні особистості, які згодом стають героями їхніх публікацій. Житель старовинного міста Острога, що на Рівненщині, працівник газети «Перспектива» Хмельницької АЕС, активний автор «Атомника України» Олександр Шустерук також «полює» за цікавими людьми. Найбільше любить писати про тих, хто має особливе захоплення. Але так сталося, що й сам потрапив «під приціл» мас-медіа, бо життя його складається не тільки з роботи і буденних справ. У сусідніх областях важко знайти періодичне видання, яке б хоч раз на своїх шпальтах не розповіло про нього, про його хобі. Останнє й послужило підставою для визнання його громадською радою міста Нетішина «Людиною року — 2006», а секретаріатом Національної спілки журналістів — одним із кращих журналістів країни за 2007 рік.

«КОЛЕКЦІОНУВАННЯ ДОПОМАГАЄ ПІЗНАВАТИ СВІТ»

— Олександр, напевно, таке поняття, як хобі, для вас має глибинний зміст?

— Почну з того, що після трудів праведних кожен із нас часто відчуває потребу знайти для себе альтернативу, яка б допомогла врівноважити потреби матеріальні й духовні. Не даремно ж сказано, що не хлібом єдиним живе людина. Один бере до рук цікаву книгу і насолоджується красним словом, інший мандрує, ще інший піднімається в гори, стрибає з парашутом, спускається на дно моря чи океану. Взагалі, важко перелічити все, чим сьогодні захоплюється людство. Візьміть тільки одне колекціонування. Там стільки напрямів! Колекціонуємо все — від черепашок до військових літаків.

— Наскільки відомо, ви теж цього не уникли. Наприклад, збираєте монети і банкноти...

— Скажу відверто: у цьому напрямі серйозним колекціонером себе не вважаю. Це моє захоплення, швидше, епізодичне, ніж систематичне, однак на сьогодні маю колекцію десяти країн. Представлені тут і Аргентина, і Китай, і Єгипет, і Білорусь, і Польща, і колишня Російська імперія. Колекція монет складають майже три сотні екземплярів. Найдавнішими є соліди (боратіно) Польсько-литовського князівства 1665 року карбування. Перекопаній, будь-яка колекція є «мертвою», коли просто збирати раритети заради збирання. Експонати треба вивчати, це відкриває незвіданий світ. Взагалі, за монетами та банкнотами можна багато довідатися про історію держави, в якій вони були введені в обіг. Для цього треба не полінуватися ознайомитись із різноманітною довідковою літературою. Одного разу до моєї колекції потрапила італійська банкнота номіналом «1000 лір» із портретом жінки. Захотілося мати інформацію про неї. А потім так захопився, що знайшов відомості про жіночі портрети на банкнотах інших держав.

— І хто ж була та італійка?

— Марія Монтессорі (1870—1952). Перша жінка в Італії, яка закінчила медичний факультет університету. Вона присвятила своє життя створенню шкіл та розробці методики нав-

чання для розумово відсталих дітей. Жінки багато зробили для розвитку науки, культури, мистецтва, і їх не випадково увічнювали на грошових знаках.

«Є МОРАЛЬНЕ ЗАДОВОЛЕННЯ ВІД ТОГО, ЩО ІДЕЯ НЕ КАНУЛА В ЛЕТУ»

— Відомо, що ви були причетним до випуску Національним банком України у 2004 році пам'ятної монети «Атомна енергетика України» номіналом дві гривні... Як це сталося?

— Я цікавлюсь випусками ювілейних та пам'ятних монет, які карбуються в нашій країні з 1995 року. До речі, за ними можна вивчати історію України. Так ось, я помітив, що практично ще не випускались монети, які присвячувалися б економічним досягненням. Якраз тривала підготовка до пуску четвертого енергоблока на Рівненській АЕС та другого енергоблока на Хмельницькій АЕС. Подія, безумовно, історична, бо завершення їх будівництва — це запорука економічного зростання та утвердження нашої незалежності. З огляду на це, я підготував листа до правління Національного банку України із аргументацією необхідності випуску пам'ятної монети, присвяченої введенню в експлуатацію нових енергоблоків. Було багато заперечень. Допомогати у цій справі взявся заступник начальника відділу роботи з громадськістю та ЗМІ Хмельницької АЕС Юрій Самолюк. Урешті-решт, монета побачила світ. Як з'ясувалося, позапланово. Її тираж становить тридцять тисяч екземплярів. Я перекопаній, що про те, яким був шлях до її випуску, сьогодні не знають у Національному банку України, але це вже не має значення, головне — є моральне задоволення від того, що ідея не канула в Лету.

— Здається, простіше було з реалізацією вашої ідеї щодо випуску медалі «Лицар спорту ВП «Хмельницька АЕС»...

— Свого часу мене включили до складу спортивно-масової комісії профкому Хмельницької АЕС, яка опікується проведенням спартакіади серед команд підрозділів електростанції та інших спортивних заходів. І тоді я звернув увагу, що у колективі атомників є багато спортсменів і фізкультурників, котрі постійно демонструють високі досягнення, гідно від-

стоють спортивну честь Нетішина, Хмельницької АЕС на обласних, всеукраїнських, навіть міжнародних змаганнях. Запропонував відзначити їх спеціальною відзнакою. Придумав і назву — «Лицар спорту ВП «Хмельницька АЕС». Узав участь у розробці концепції та положення про нагородження. Дизайном зайнявся інженер навчально-тренувального центру електростанції Денис Шентяпін. Одна із київських фірм виготовила 100 екземплярів медалей. Їх володарями вже стало більше десятка активних спортсменів. За рішенням профкому мені також вручили таку нагороду й сертифікат, в якому зазначено: «За ідею створення та активну участь у реалізації проекту «Лицар спорту ВП Хмельницька АЕС».

«Я ШКОДУЮ, ЩО В ДИТИНСТВІ НИЦІВ ГРАМПЛАТІВКИ»

— Давайте повернемося до колекціонування. Про захоплення нумізматикою та банкісткою ви вже розповіли. А з чого розпочалася колекція грамплатівок?

— Усе сталося випадково. У березні 2004 року мій колега — журналіст і письменник Микола Рущак відзначав свій день народження. Застілля вирішив провести на дачі свого друга. Орієнтир для пошуків «місця дислокації» був даний такий: «Будеш іти дачним масивом, побачиш дим від вогнища для шашликів, отуди й прямуй». Той дим я шукав майже дві години, адже замислі дачі розміщені на території кількох гектарів. Біля час «мандрів» побачив під одним будинку імпровізований парканчик, споруджений із грамплатівок. Почав їх розглядати: естрада сімдесятих — вісімдесятих років. Подумав: нищиться історія. Наступного дня про побачене розповів головному редактору газети «Перспектива» Віктору Гусарову і додав, що хочу збирати платівки. Він тут же зробив свій «внесок» у мою майбутню колекцію — подарував сотні грамплатівок і програвач «Вега». То був початок. Через рік я вже мав більше тисячі платівок. Директор Нетішинського міського краєзнавчого музею Оксана Кононюк запропонувала підготувати персональну виставку колекції. Презентація пройшла успішно. Виставка тривала більше місяця, її побачили школярі багатьох районів Хмельницької та Рівненської областей. Я саме на цьому акцентую увагу, бо молоде покоління зростає в епоху цифрової аудіотехніки. Для них грамплатівки стали екзотикою.

— Що являє собою зараз ваша колекція?

— Зібрано понад чотири тисячі грамплатівок. Це радянська та зарубіжна естрада, класичні твори у виконанні відомих у світі музикантів, інсценізації казок, літературних творів. На грамплатівках представлено звукозаписувальні фірми Польщі, Бол-

гарії, Німеччини, Угорщини, Індії, США, Канади, Куби та інших країн, а також радянський монополіст фірма «Мелодія». Цікавою є добірка 306 журналів «Кругозор», які виходили разом із записами на гнучких платівках з 1964 по 1991 роки. Але найбільший інтерес для мене становлять платівки із записами українських виконавців. Є вінілові випуски пісень Софії Ротару, Миколи Гнатюка, Назарія Яремчука, Алли Кудлай, Яна Табачника, Соломії Крушельницької, гуртів «Кобза», «Ватра», «Жива вода», фольклорних та хороших колективів, записи виступів Миколи Бажана, Михайла Стельмаха, Олександра Довженка. Якщо відверто: я зараз шкодую, що в дитинстві нищив грамплатівки.

До мого народження тато, Петро Якимович, працював у клубі кіномеханіком. У ті часи було заведено перед сеансом «крутити» музику. А музикою були радіола з програвачем. Коли змінив місце роботи, частина фонотеки залишилася вдома. Цей музичний скарб лежав на хатньому горіщі доти, аж поки я ним не зацікавився! Навчився вмикати радіола і прослуховувати платівки. Ті пісні запам'яталися на все життя: «Реве та стогне Дніпр широкий» у виконанні народного хору імені Верьовки, виступи Леоніда Утьосова, Володимира Трошина, Марка Бернеса, саунд-треки до популярних кінофільмів тощо. А потім серед ровесників пішла своєрідна мода запускати грамплатівки в повітря. Вони гарно літали і легко розбивалися на друзки. Так і зникла вся фонотека. Те, що зараз мені вдалося зібрати, зберігаю як зіницю ока, дещо реставрую. Це історія у звуці. Залишилося зробити каталог. Такий напрям колекціонування, як філофонія, мене просто захопив. Для того, щоб багато довідатися про історію грамзапису, доводиться розшукувати публікації, довідкову літературу.

**Вадим МАЦЮК,
Олександр МАЛЯРЧУК
Фото Миколи ПЕТРИЧЕНКА
(Закінчення буде)**

ДО УВАГИ СПІЛЧАН

ТРИВАЄ КОНКУРС

на краще висвітлення роботи профспілкових організацій Атомпрофспілки у газеті «Атомник України»

Розглянувши пропозиції Комісії з підбиття підсумків попереднього конкурсу, зважаючи на необхідність більш оперативної й ефективної участі організаційних ланок, профспілкових працівників та активістів у проведенні творчого конкурсу із соціально-економічного і трудового захисту працівників, посилення поінформованості членів профспілки, Президія ЦК профспілки своєю постановою від 10.05.2012 року №П-1-8 зобов'язала профспілкові організації активізувати інформаційно-пропагандистську діяльність, спрямовану на популяризацію позитивного досвіду роботи спілчанських осередків, їх лідерів та членів профспілки.

Вирішено продовжити конкурс на краще висвітлення роботи профорганізації Атомпрофспілки та щорічно підбивати його підсумки до 23 січня — Дня заснування Профспілки, згідно з постановою Президії ЦК профспілки від 23.12.2003 р. №П-17-7 та «Положенням про проведення конкурсу на краще висвітлення у газеті «Атомник України» роботи профспілкових організацій» (друкується).

Додаток до постанови Президії ЦК профспілки від 10.05.2012 №П-1-8 ПОЛОЖЕННЯ

про проведення конкурсу на краще висвітлення у газеті «Атомник України» роботи профспілкових організацій

Мета конкурсу.

Популяризація через газету «Атомник України» досвіду роботи профспілкових організацій та їх лідерів, а також нових ініціатив і починань членів профспілки.

Завдання конкурсу.

Привернення уваги профспілкових організацій до запозичення та широкого впровадження корисних для профспілкової організації починань, форм та методів роботи.

Учасники конкурсу.

У конкурсі беруть участь об'єднані, первинні, цехові профспілкові організації та профспілкові активісти.

Учасниками конкурсу будуть вважатися профспілкова організація, профспілковий активіст, які щоквартально протягом 2012 року надсилали до редакції газети «Атомник України» свої кореспонденції про життя профспілкових організацій, їх організаційних структур або про окремих профспілкових активістів, та самі профспілкові активісти, які розповідають про організацію своєї громадської роботи.

Порядок підбиття підсумків конкурсу.

Підсумки конкурсу будуть підбиті у першому кварталі 2013 року конкурсною комісією ЦК профспілки за поданням редакції газети «Атомник України» та розглянуті на засіданні Президії ЦК профспілки. Матеріалами для розгляду комісією будуть надіслані до редакції газети «Атомник України» кореспонденції та опубліковані кореспонденції. При визначенні переможців братиметься до уваги періодичність подання газеті кореспонденцій, їх актуальність, літературний виклад і корисність для запозичення та широкого впровадження в практику роботи профспілкових організацій і трудових колективів.

Особливу увагу буде звернено на актуальність теми кореспонденції, наприклад: «Як профспілка захистила права найманого працівника», «Профспілка — солідарна організація», «Досвід досвідчених — молоді», «Чому профспілка є авторитетною організацією на підприємстві», «Що зроблено з питань підвищення рівня внутрішньоспілкового життя» тощо.

Розподіл учасників конкурсу по групах.

Учасники конкурсу розподіляються на чотири групи:

Перша група.

Чорнобильська об'єднана, Східна об'єднана, Дніпродзержинська об'єднана, Енергодарська об'єднана, первинні профорганізації ЗАЕС, РАЕС, ХАЕС, ЧАЕС, ЮАЕС.

Друга група.

Первинні профспілкові організації, які не увійшли до першої групи.

Третя група.

Цехові організації.

Четверта група.

Профспілкові активісти. Для нагородження переможців у конкурсі встановлюється премія (див. «АУ» №39, 2012 рік. — Прим. ред.).

Нагородити переможцям у конкурсі вручаються членами Президії ЦК профспілки або за дорученням Президії ЦК профспілки іншими посадовими особами в місячний термін від дня прийняття рішення Президією ЦК профспілки про підбиття підсумків конкурсу.

Конкурсна Комісія ЦК профспілки з проведення конкурсу.

Склад конкурсної Комісії ЦК профспілки з підбиття підсумків конкурсу визначається постановою Президії ЦК профспілки.

Кошти для преміювання переможців у конкурсі.

Кошти для проведення конкурсу виділяються з бюджету ЦК профспілки.

Профспілкові організації мають право преміювати журналістів і профспілкових активістів за активну участь у конкурсі впродовж конкурсного року та за його підсумками.

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України

Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Шота Руставелі, 39/41
оф. 814, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Микола ПЕТРИЧЕНКО
Телефон/факс: (044) 496-52-98
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор

Редакція листується з читачами лише на сторінках газети

При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року

Газета віддрукована
у ПП «Трейд Інформ»: м. Київ,
вул. Новозабарська, 2/6.

Тираж 5000

Ціна договірна